

פרק ה - משנה ז

כָּל מַעֲשֵׂה יוֹם הַכְּפוּרִים הָאֲמוּר עַל הַסֹּדֶר, אִם הַקָּדִים מַעֲשֵׂה לְחִבְרוֹ, לֹא עָשָׂה כָּלֹּם. הַקָּדִים דָּם הַשְּׁעִיר לְדָם הַפָּר, יִחְזַר וַיִּזְהַ מִדָּם הַשְּׁעִיר לְאַחַר דָּם הַפָּר. וְאִם עַד שֶׁלֹּא גָמַר אֶת הַמִּתְנֹת שֶׁבְּפָנִים נִשְׁפָּךְ הַדָּם, יָבִיא דָּם אַחַר וַיִּחְזַר וַיִּזְהַ בְּתַחֲלָה בְּפָנִים. וְכֵן בַּהֵיכָל, וְכֵן בְּמִזְבֵּחַ הַזֶּהָב, שֶׁכֵּלֵן כְּפָרָה בְּפָנֵי עֲצֻמָּן. רַבִּי אֱלֶעָזָר וְרַבִּי שִׁמְעוֹן אוֹמְרִים, מִמְּקוֹם שֶׁפָּסַק **כז**, מִשָּׁם הוּא מִתְחִיל:

פרק ו - משנה א

שְׁנֵי שְׁעִירֵי יוֹם הַכְּפוּרִים, מִצּוֹתָן שְׁיֵהִיוּ שְׁנֵיהֶן שְׁוִין בְּמִרְאָה וּבְקוֹמָה וּבְדָמִים וּבְלִקְיַחְתָּן כְּאַחַד. וְאִף עַל פִּי שְׂאִיִן שְׁוִין, כְּשָׂרִין. לְקַח אֶחָד הַיּוֹם וְאֶחָד לְמַחֵר, כְּשָׂרִין. מֵת אֶחָד מֵהֶן, אִם עַד שֶׁלֹּא הִגְרִיל מֵת, יִקַּח זוּג לְשֵׁנִי. וְאִם מִשְׁהִגְרִיל מֵת, יָבִיא זוּג אַחֵר וַיִּגְרִיל עֲלֵיהֶם בְּתַחֲלָה, וַיֹּאמֶר, אִם שָׁל שָׁם מֵת, זֶה שֶׁעָלָה עָלָיו הַגּוֹרֵל לְשָׁם יִתְקַיֵּם תַּחֲתָיו. וְאִם שָׁל עֲזָאזֵל מֵת, זֶה שֶׁעָלָה עָלָיו הַגּוֹרֵל לְעֲזָאזֵל יִתְקַיֵּם תַּחֲתָיו. וְהַשְּׁנִי יִרְעָה עַד שֶׁיִּסְתַּאֲב, וַיִּמְכַּר וַיִּפְלוּ דָמָיו לְנִדְבָה, שְׂאִין חֲטָאת צְבוּר מִתָּה. רַבִּי יְהוּדָה אוֹמֵר, תָּמוּת. וְעוֹד אָמַר רַבִּי יְהוּדָה **ג**, נִשְׁפָּךְ הַדָּם, יָמוּת הַמִּשְׁתַּלֵּחַ. מֵת הַמִּשְׁתַּלֵּחַ, יִשְׁפָּךְ הַדָּם: